

خوای گهوره ده فەرمووت: من له گەل بەندە که مدام ئەگەر زیکر ویادی من بکات ولێوه کانی بجوولنیت بە یادکردنم

له ئەبی هورەیره وه -رهزای خوای لیبیت- که پیغمبەری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فەرمووت: خوای
«گهوره ده فەرمووت: «من له گەل بەندە که مدام ئەگەر زیکر ویادی من بکات ولێوه کانی بجوولنیت بە یادکردنم
[صەحیحە لغيره] [ئینو ماجه گێراو به تیه وه - بوخاری گێراو به تیه وه به سیغە ی جهزم - ئەحمەد گێراو به تیه وه]

ئەم فەرموودە یه بەلگه یه له سەر ئەو هی هەر که سێک یادی خودا بکات ئەوا خودا نزیکه له و که سه، و له گەل ئەودا
ده بیت له هه موو کاروبار یکیدا، بۆیه سه رکه وتوو ی ده کات وه یدایه تی ده دات و یارمه تی ده دات و نزا کانی وه لام
ده داته وه. وه فەرموودە یه کی تر دا که پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- فەرموویه تی: خوای گهوره ده فەرمووت: (أنا
عند ظن عبدي بي وأنا معه إذا ذكرني، فإن ذكرني في نفسي ذكرته في نفسي، وإن ذكرني في ملأ ذكرته في ملأ خير
منهم)، واته: (من به گوێره ی گومانی بهنده که مم به من، من له گەل بەندە که مم که زیکر ویادی من بکات، ئەگەر
بهنده که مم یادی من بکات له نه فسی خۆیدا ئەوا من یادی ئەو ده که مم له نه فسی خۆمدا، و ئەگەر باس ویادی من بکات
(له شوپن و کۆر و دانیشتنیکدا بکات ئەوا من له شوپنیک ی خیرتر له و شوپن و دانیشتنه باسی ئەو ده که مم

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5522>

